

Nr 188

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande för Sveriges del av ändringar i konventionen angående upprättandet av Europeiska frihandelssammanslutningen, m. m.; given Stockholms slott den 18 oktober 1963.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

Gunnar Lange

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen hemställas om bemyndigande för Kungl. Maj:t att för Sveriges del godkänna ändringar i konventionen angående upprättandet av Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA) avseende dels en snabbare tullavveckling inom sammanslutningen, dels ett överförande av vissa jordbruks- och fiskprodukter till den grupp varor som omfattas av tullavtrappingen.

Tullarna inom EFTA har hittills avvecklats med 50 procent. EFTA har nu beslutat att de kvarstående tullarna skall sänkas med 10 procent den 31 december vart och ett av åren 1963, 1964 och 1965 samt med 20 procent den 31 december 1966. Därmed kommer tullarna att vara avskaffade tre år tidigare än vad som ursprungligen avtalats.

Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet å Stockholms slott den 18 oktober 1963.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler chefen för handelsdepartementet, statsrådet Lange, fråga om *godkännande för Sveriges del av ändringar i konventionen angående upprättandet av Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA)*, m. m. samt anför därvid följande.

Inledning

Frågan om Sveriges anslutning till konventionen angående upprättandet av EFTA förelades riksdagen genom proposition till 1960 års riksdag (prop. 1960: 25). Sedan riksdagen bifallit propositionen (UU 2, Rskr 140) godkände Kungl. Maj:t den 1 april 1960 konventionen. Denna ratificerades därefter av samtliga signatärstater den 3 maj 1960, då den trädde i kraft. Genom riksdagens godkännande av nämnda proposition erhöll Kungl. Maj:t bemyndigande att *dels* för Sveriges del godkänna sådana ändringar i konventionen, vilka icke krävde författningsändring av beskaffenhet att påkalla riksdagens medverkan, *dels* vidtaga sådana ändringar i regleringsförfattningarna på jordbrukets och fiskets områden, vilka föranleddes av Sveriges anslutning till konventionen. Det förutsattes att riksdagens medgivande i särskild ordning borde inhämtas i fråga om avveckling av tullarna i snabbare takt än vad konventionen förutsåg. Även i det fall att förpliktelsen att avveckla tullar utvidgades genom ändring av gränsdragningen mellan industrivaror, å ena, samt jordbruks- och fiskprodukter, å andra sidan, borde beslutet göras beroende av riksdagens godkännande, såvida frågan ej var av huvudsakligen formell natur.

Samtidigt med avlämnandet av nämnda proposition lade Kungl. Maj:t, på föredragning av chefen för finansdepartementet, fram proposition (1960: 32) med förslag till förordning angående rätt för Konungen att i vissa fall förordna om avvikelser från tulltaxan m. m. Sedan riksdagen antagit för-

slaget (BevU 30, Rskr 150) utfärdades förordningen den 13 maj 1960 (SFS 243).

En överenskommelse om Finlands association till frihandelssammanslutningen undertecknades i Helsingfors den 27 mars 1961. Sedan Finland och EFTA-konventionens signatärstater — för Sveriges del med stöd av riksdagens beslut (prop. 1961: 149; UU 6; Rskr 256) — ratificerat överenskommelsen (FINEFTA), trädde densamma i kraft den 26 juni 1961.

I juli 1961 hemställde Storbritannien och Danmark hos Europeiska Ekonomiska Gemenskapen (EEC) att få förhandla om medlemskap i gemensamma marknaden. I anslutning härtill uttalade samtliga EFTA-länder i den s. k. London-deklarationen, att EFTA-staterna skulle samordna sina aktioner och förbli enade så länge förhandlingarna varade samt att åtagandena mellan medlemsländerna skulle gälla åtminstone till dess att tillfredsställande arrangemang förhandlats fram för att tillmötesgå alla EFTA-medlemmarnas legitima intressen och sålunda göra det möjligt för dem alla att från samma datum delta i en integrerad europeisk marknad.

Sedermera anmälde även övriga EFTA-länder sin önskan att uppta förhandlingar med EEC. Sverige, Schweiz och Österrike begärde förhandlingar om en association den 15 december 1961. Norges framställning om medlemskap ingavs den 2 maj 1962. Portugal hemställde den 4 juni samma år om förhandlingar med EEC; formen för Portugals anslutning lämnades öppen.

Förhandlingarna om Storbritanniens medlemskap i EEC avbröts i januari 1963. Därmed ställdes även frågan om övriga EFTA-staters anslutning till EEC på framtiden. Under intryck härav beslöt EFTA:s ministerråd vid sammanträde i Genève den 18 och den 19 februari 1963 — samtidigt som det uttalade, att skapandet av en enad europeisk marknad fortfarande var frihandelsområdets huvudsyfte — att på olika sätt fördjupa och bredda EFTA:s verksamhet. Det permanenta EFTA-rådet i Genève fick i uppdrag att till nästa ministermöte, som skulle hållas i Lissabon i maj 1963, utarbeta ett handlingsprogram för EFTA:s framtida verksamhet.

Under förberedelsearbetet till Lissabonmötet blev det klart att det skulle vara förenat med svårigheter att begränsa handlingsprogrammet till att omfatta endast tidtabellen för avvecklandet av industritullar och kvantitativa restriktioner samt åtgärder för att öka handeln med jordbruksprodukter. För att nå ett ungefärligen likvärdigt utbyte för alla medlemsstaterna ansågs det därför nödvändigt att omedelbart ta upp även frågan om en utveckling av handeln med fisk. Det rådde också enighet om att undersöka möjligheterna till ökat samarbete på kapitalområdet samt till konsultation och stöd i ekonomiskt-tekniska frågor. Lissabonmötet föregicks därför av ett antal bilaterala förhandlingar och konsultationer, vilka resulterade i ett flertal överenskommelser.

Förhandlingsläget vid Lissabonmötet bedömdes kunna bli sådant att det skulle försvåra tillgodoseendet av svenska intressen om från svensk sida förbehåll måste göras för riksdagens godkännande och om dröjsmål med det nya beslutets ikraftträdande därigenom skulle uppstå. För att undvika därmed förenade olägenheter lämnade riksdagen den 8 maj 1963 (prop. 1963: 152, UU 5, Rskr 160) Kungl. Maj:t bemyndigande att för Sveriges del godkänna sådan ändring av EFTA-konventionen som avsåg den fortsatta tullavvecklingen inom sammanslutningen. Med hänsyn till utformningen av beslutet i tullavvecklingsfrågan har bemyndigandet icke behövt utnyttjas.

Handlingsprogrammet behandlades av EFTA-ministrarna vid möte i Lissabon under tiden 9—11 maj 1963. Därvid anmäldes även de bilaterala överenskommelser som träffats.

Ett nytt ministermöte hölls därefter i Stockholm den 11 och den 12 september 1963. Vid ministermöte inom FINEFTA i Helsingfors den 13 i samma månad träffades överenskommelse om Finlands anslutning till tidigare för frihandelsområdet träffade beslut.

En närmare redogörelse för innehållet i de beslut som fattats i Lissabon, Stockholm och Helsingfors lämnas i följande avsnitt.

Beslut vid ministermöten i Lissabon, Stockholm och Helsingfors

Enligt bestämmelserna i artikel 3 i EFTA-konventionen skall medlemsstaterna successivt *avveckla* sina *tullar* och andra avgifter med motsvarande verkan på industrivaror, som importerats från annan stat inom frihandelsområdet och som har sitt ursprung inom detta. Med industrivaror förstås därvid alla varor utom sådana jordbruksvaror och fiskprodukter, som tagits upp i bilagorna D och E till konventionen. Dessa senare varor och produkter omfattas icke av tullavvecklingen i annan mån än vad som i vissa fall överenskommit inom ramen för de särskilda jordbruksavtal som i enlighet med konventionens artikel 23 ingåtts mellan medlemsländerna. Att märka är vidare att förpliktelsen att avveckla tullar icke avser inom EFTA anmälda fiskala tullar. Förefintliga protektionistiska element i dessa skall dock avvecklas.

De i artikel 3 avsedda handelshindren skall enligt konventionens ursprungliga lydelse vara helt avskaffade den 1 januari 1970. Tullavvecklingen inleddes den 1 juli 1960, då en första sänkning genomfördes med 20 procent av den tullsats, som gällde den 1 januari 1960 (bastullen). Enligt konventionens ursprungliga tidsschema skulle därefter sänkningar om var och en 10 procent äga rum den 1 januari 1962, den 1 juli 1963 samt den 1 januari vart och ett av åren 1965—1970.

Enligt artikel 3 kan EFTA:s råd enhälligt besluta om en snabbare avvecklingstakt. Rådet beslöt vid möten i februari och november 1961 samt i

juni 1962 att de till den 1 januari 1962, den 1 juli 1963 samt den 1 januari 1965 förutsedda reduktionerna skulle äga rum respektive den 1 juli 1961, den 1 mars samt den 31 oktober 1962. För Sveriges del har dessa tullsänkningar genomförts sedan riksdagens godkännande inhämtats (prop. 1961: 146; UU 5; Rskr 255, prop. 1962: 22; UU 1; Rskr 63 resp. prop. 1962: 180, UU 9; Rskr 357).

Det i juni 1962 fattade beslutet om en accelererad tullavveckling innehöll, i likhet med vad som var fallet beträffande närmast föregående beslut, vissa undantag. Med stöd härav genomförde Österrike och Norge den till den 31 oktober 1962 beslutade tullsänkningen först den 31 december samma år. Vidare fick Danmark tillstånd att vid denna tullsänkning undanta vissa varor, för vilka Danmark i förhandlingarna med EEC begärt en långsammare takt i tullavvecklingen. Sedan förhandlingarna om Storbritanniens medlemskap i EEC avbrutits och därmed även frågan om Danmarks medlemskap i den gemensamma marknaden kommit i ett nytt läge frånföll Danmark från och med den 1 mars 1963 rätten till en långsammare tullavveckling för nu ifrågavarande varor.

Portugal har enligt EFTA-konventionen medgivits en särställning såtillvida som tullavvecklingen för vissa varuslag, vilka produceras i Portugal, i allmänhet skall ske under en period av högst 20 år. För dessa produkter, vilka angivits i bilaga G till konventionen, inleddes tullavvecklingen den 1 juli 1960 med en första sänkning med 20 procent av bastullarna. Enligt ett i februari 1961 fattat rådsbeslut har Portugal den 1 januari 1963 reducerat tullarna med ytterligare 10 procent. Denna tullsänkning var enligt konventionens ursprungliga tidsschema fastställd till den 1 januari 1965.

Associationsavtalet med Finland förutser att tullavvecklingen för flertalet varuslag skall ske i samma takt som gäller för medlemsländerna i frihandelsområdet. För vissa varuslag, som finns angivna i bilaga till associationsavtalet, medges dock en något långsammare tullavtrappning. Slutdagen för tullavtrappningen är dock i båda fallen densamma. En första tullavveckling om 30 procent i fråga om de flesta varuslagen och 20 procent beträffande de varor, som medgivits en långsammare tullavtrappning, genomfördes den 1 juli 1961. Den 1 augusti 1962 och den 30 april 1963 företog Finland i fråga om de förstnämnda varorna ytterligare två tullsänkningar, vardera om 10 procent. De två sistnämnda tullsänkningarna motsvarade dem, som flertalet EFTA-länder vidtagit den 1 mars och den 31 oktober 1962. EFTA-ländernas hittills fattade beslut om snabbare tullavveckling har enligt beslut av det genom associationsavtalet bildade gemensamma rådet gjorts tillämpliga även gentemot Finland.

Enligt de till associationsavtalet med Finland hörande särskilda tillämpnings- och tolkningsreglerna äger Finland att från den normala tullavtrappningen temporärt undantaga vissa bakverk samt glass- och puddingpulver. Undantaget skulle dock icke gälla längre än till och med den 1 oktober

1961. Frågan om tullavvecklingen för dessa varor har emellertid varit föremål för upprepade överläggningar inom det gemensamma rådet varvid den angivna tidsfristen utsträckts.

Före ministerrådsmötet i Lissabon behandlade kommerskollegiets delegation för integrationsfrågor frågan om ändring av tidtabellen för tullavvecklingen. Delegationen uttalade sig därvid för en sådan ändring av tidtabellen att tullavvecklingen mellan EFTA-länderna skall vara genomförd under år 1966.

Vid Lissabonmötet beslöts att avveckla de återstående tullar, som omfattas av EFTA:s tullsänkingsprogram, med 10 procent den 31 december vart och ett av åren 1963, 1964 och 1965 samt med 20 procent den 31 december 1966. Skillnaden mellan det ursprungliga och det nu beslutade avvecklingsprogrammet framgår av följande uppställning.

Tullavveckling enligt konventionen		%	Beslutad tullavveckling		%
1 juli 1960	80	1 juli 1960	80
1 jan. 1962	70	1 juli 1961	70
1 juli 1963	60	1 mars 1962	60
1 jan. 1965	50	31 okt. 1962	50
1 » 1966	40	31 dec. 1963	40
1 » 1967	30	31 » 1964	30
1 » 1968	20	31 » 1965	20
1 » 1969	10	31 » 1966	0
1 » 1970	0			

Liksom de tidigare besluten att sänka tullarna snabbare än ursprungligen stadgats i konventionen fick Lissabonbeslutet formen av en ändring av artikel 3 i densamma.

I likhet med vad som var fallet beträffande de två närmast föregående besluten om tullsänkningar innehåller nu föreliggande beslut vissa särbestämmelser. Från österrikisk sida framhölls att ett fastställande av dagen för avvecklingen av de sista 30 procenten skulle kunna innebära särskilda problem för Österrike i samband med dess eventuella förhandlingar med EEC. Österrike förbehöll sig därför rätten att inom rådet taga upp sådana eventuellt uppkommande problem. Ministerrådet utlovade en välvillig prövning av framställningar i dessa hänseenden från Österrikes sida.

Sedan man från norsk sida krävt undantagsbestämmelser för vissa norska industrier förklarade ministerrådet att det i enlighet med bestämmelserna i konventionens artikel 20 — som behandlar svårigheter inom särskilda sektorer — var berett att på särskild framställning medge en långsammare tullavveckling för vissa närmare angivna varor. Sedermera har på norsk framställning beslut fattats härom. Beslutet avser syntet- och rayonull, trikåva-

ror, vissa konfektionsvaror, damskor, kylskåp och tvättmaskiner. Importen till Norge av sådana varor har uppgivits utgöra omkring tre procent av Norges import från EFTA-länderna. Tullavvecklingen för dessa varor får dock ej vara långsammare än den i konventionen ursprungligen förutsedda. Där-est 15 procent eller mera av den norska produktionen av sådana varor eller varugrupper kommer att exporteras, och denna export icke finge anses vara tillfällig, skall emellertid den långsammare avvecklingstakten automatiskt annulleras och den nya tidtabellen tillämpas.

Portugal påtalade att den inhemska produktionen av vissa varor, cement, isolatorer av glas och keramik, kunde bli lidande av den snabbare tullavvecklingen. För dessa varor tillämpas ej den långsammare tullavvecklings-takt, som förutses för vissa varor i bilaga G ehuru detta skulle ha kunnat ske enligt gällande kriterier. Det överenskomms i Lissabon att för dessa varor tillämpa avvecklingsreglerna i bilaga G. Under en övergångsperiod skall dock den nuvarande tullnivån tillämpas. Som motprestation för denna överföring har man från portugisisk sida förklarat sig beredd att från den långsam-mare tullavvecklingen undanta ett antal varugrupper, som representerar jäm-förliga exportintressen för medlemsstaterna.

Vid ministermötet i Helsingfors inom FINEFTA beslöts att revidera tull-avvecklingen för de varuslag som omfattas av såväl den normala som den långsamma tidtabellen. För varuslagen tillhörande den normala tullavveck-lingen innebär beslutet att tullarna skall vara helt avskaffade den 31 decem-ber 1967, således ett år senare än vad som gäller för EFTA-medlemmarna, men två år tidigare än vad som ursprungligen föreskrivits i associationsav-talet. Skillnaden mellan associationsavtalets avvecklingsschema och den nya avvecklingsplanen framgår av följande.

Tullavveckling enligt associationsavtalet		%	Beslutad tullavveckling		%
1 juli 1961	80	1 juli 1961	70
1 jan. 1962	70	1 aug. 1962	60
1 juli 1963	60	30 april 1963	50
1 jan. 1965	50	1 maj 1964	40
1 » 1966	40	1 mars 1965	30
1 » 1967	30	31 dec. 1965	20
1 » 1968	20	31 » 1966	10
1 » 1969	10	31 » 1967	0
1 » 1970	0			

Det reviderade tullsänkingsprogrammet för de varuslag, som upptas på den långsammare listan, ter sig på följande sätt vid en jämförelse med asso-ciationsavtalets bestämmelser.

Tullavveckling enligt associationsavtalet		%	Beslutad tullavveckling		%
1 juli	1961	80	1 juli	1961	80
1 jan.	1965	60	1 maj	1964	60
1 »	1966	45	1 mars	1965	50
1 »	1967	30	31 dec.	1965	40
1 »	1968	20	31 »	1966	30
1 »	1969	10	31 »	1967	20
1 »	1970	0	31 »	1968	10
			31 »	1969	0

Enligt beslutet åtar sig därjämte Finland att tillämpa normal tullavveckling för sådana varor på den långsamma listan, som till minst 15 procent exporteras.

I vad avser vissa bakverk samt glass- och puddingpulver innebär beslutet i Helsingfors att tullarna på dessa varor skall avtrappas i enlighet med den nya tidtabellen för den normala tullavvecklingen.

Konventionens målsättning för samarbetet på *jordbrukets område* är att — under beaktande av medlemsländernas jordbrukspolitik — underlätta en utveckling av handeln med jordbruksvaror så att medlemsstater, vilka i särskilt hög grad är beroende av sin jordbruksexport, får rimliga fördelar av samarbetet. De flesta jordbruksprodukterna omfattas emellertid icke av konventionens allmänna regler om avveckling av tullar och restriktioner. Dessa varor har angivits i bilaga D till konventionen. Rådet kan emellertid besluta om ändringar i den varuförteckning som tagits upp i bilagan. Så skedde vid ministerrådsmötet den 21 november 1961 då pektin och klövolja för tekniskt bruk avfördes från D-listan. För Sveriges del biträdde detta beslut sedan riksdagens godkännande inhämtats (prop. 1962: 22; UU 1; Rskr 63).

Ett sätt att förverkliga målsättningen för medlemsstaternas samarbete på jordbruksområdet förutsattes i konventionen vara att ingå jordbruksavtal mellan medlemsstaterna. Redan i samband med upprättandet av konventionen ingicks också ett antal bilaterala avtal närmast för att tillgodose danska önskemål på jordbruksområdet. Bl. a. träffades ett sådant avtal mellan Sverige och Danmark (prop. 1960: 25; UU 2; Rskr 140).

Innan vissa medlemsstater beslöt sig för att få till stånd förhandlingar med EEC startade rådet en serie undersökningar närmast av statistisk natur i akt och mening att söka finna vägar för att realisera konventionens syftemål på jordbruksområdet. Undersökningarna inställdes emellertid senare i avvaktan på resultatet av dessa förhandlingar.

Vid ministermötet i Lissabon träffades överenskommelse om att från varuförteckningen i bilaga D avföra åtta varuslag, vilka därigenom kommer att bli underkastade samma regler som industrivaror. Förteckning över des-

sa varuslag torde få biläggas statsrådsprotokollet i detta ärende (*bilaga*). Vidare beslöts, att det arbetsutskott, som tillsatts för att behandla frågor rörande bilaga D, skulle fortsätta sina undersökningar om möjligheten att från varuförteckningen avföra ytterligare ett antal varor.

Vissa medlemsstater reste vid Lissabonmötet frågan om den snedvridning av konkurrensförhållandena som uppkommer för vissa livsmedelsindustrier, därigenom att stora differenser föreligger mellan de olika ländernas jordbruksproduktpriser. Ministerrådet beslöt att uppdra åt det permanenta rådet att studera denna fråga, inklusive möjligheten att tillämpa ett system med prisutjämningsavgifter. Denna utredning är ännu ej avslutad.

Vidare enades ministrarna vid Lissabonmötet om proceduren för den årliga genomgång av handeln med jordbruksprodukter, varom stadgas i konventionens artikel 25. I detta sammanhang tillsattes en särskild jordbrukskommitté med uppdrag att assistera rådet i hithörande frågor.

Därjämte har förhandlingar förts om ett antal nya bilaterala överenskommelser, som inrymmer medgivanden åt de två jordbruksexporterande medlemsstaterna Danmark och Portugal. Överläggningar mellan Sverige och Danmark har resulterat i ett den 11 maj 1963 i Lissabon parafererat avtal. Beträffande innehållet i detsamma torde få hänvisas till den proposition i ämnet, som på hemställan av statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet redan avlåtits till riksdagen (prop. 1963:178). Likaledes har utarbetats ett avtal mellan Sverige och Portugal, som ännu ej paraferats.

Enligt artikel 27 i EFTA-konventionen skall medlemsländerna — under beaktande av deras nationella politik på detta område — verka för att handeln med *fisk* och andra marina produkter utvecklas på ett sådant sätt att medlemsstater, vilka är särskilt beroende av sin fiskexport, får rimliga fördelar av samarbetet. I likhet med vad som är fallet i fråga om jordbruksvaror äger reglerna i konventionen om successiv avveckling av tullar och kvantitativa restriktioner icke tillämpning på de fiskprodukter som tagits upp i bilaga E. Denna bilaga omfattar samtliga egentliga fiskprodukter. Undantagna är bland andra djupfrysta fiskfiléer och fiskkonserver, vilka behandlas som industrivaror. Rådet skulle enligt konventionen före den 1 januari 1962 ha avslutat en undersökning av förhållandena i fråga om handeln med de i bilaga E upptagna fiskprodukterna. Denna undersökning påbörjades år 1962 men avbröts i och med att diskussionerna om vissa medlemsländers anslutning till EEC inleddes.

Före Lissabonmötet framfördes från norsk sida önskemål om att samtliga fiskprodukter skulle strykas från bilaga E och bli underkastade samma tullavveckling som industrivaror. Detta önskemål kunde inte tillgodoses. Från svensk sida ställdes emellertid i utsikt att överväga en sänkning av prisregleringsavgiften för fisk från fem till tre procent. Därjämte förklarade man sig beredd att sänka importavgiften för vissa slag av färska

fiskfiléer. Kungl. Maj:t har den 28 juni 1963 beslutat om dessa sänkningar. Slutligen förklarade man sig på svensk sida beredd överväga att avskaffa tullen på spillånga. I detta hänseende må hänvisas till den proposition, som Kungl. Maj:t på hemställen av statsrådet och chefen för finansdepartementet tidigare denna dag beslutat underställa riksdagen (prop. 1963: 187).

I övrigt har Storbritannien åtagit sig att påskynda tullavvecklingen på sådana fiskprodukter, som ej finns upptagna i bilaga E, med undantag av frysta fiskfiléer, så att tullarna för dessa varor kommer att vara helt avskaffade före utgången av år 1964. Storbritannien har sedermera fattat beslut som innebär att tullarna för flertalet av dessa produkter kommer att helt avvecklas redan den 31 december 1963.

I anledning av ett brittiskt förslag att sammankalla en fiskerikonferens med deltagande av EFTA- och EEC-länderna samt Irland, Island och Spanien enades man i Lissabon om att vid expertmöten inom EFTA förbereda konferensen. Brittiska regeringen har sedermera inbjudit till en sådan konferens med början den 3 december 1963.

Vid ministermötet i Stockholm fattades beslut om att avföra valkött från bilaga E. Sådant kött kommer härigenom att i framtiden behandlas som industrivara.

Vid EFTA-mötet i Lissabon fattades därjämte ett flertal beslut av mer procedurrell art. Dessa beslut gäller frågor om tullrestitution, tidsbegränsade ursprungsregler, kvantitativa importrestriktioner, offentliga företag, konkurrensbegränsningsregler, etablering, svårigheter inom särskilda sektorer, ekonomisk utveckling samt beskattning. En kortfattad redogörelse för dessa beslut lämnas i det följande.

I EFTA-konventionens artikel 7 behandlas frågan om *tullrestitution*. Därmed avses återbetalning av erlagd tull eller befrielse från stadgad tull för material, vilket importeras och användes vid framställning av varor som därefter exporteras. Innebörden av konventionens bestämmelser är att medlemsstaterna efter övergångstidens slut icke skall kunna göra anspråk på områdesbehandling i tullhänseende för varor, som visserligen undergått föreskrivna produktionsprocesser men åtnjutit tullrestitution för importerat material. Varje medlemsstat må från och med den 1 januari 1970 vägra att för områdesbehandling i tullhänseende godtaga sådana varor, som åtnjuter tullrestitution i andra medlemsstater inom vilkas områden varorna undergått de produktionsprocesser, som utgör grunden för anspråk på områdesursprung. År 1961 beslöt rådet att tullrestitution skulle medges till den dag då den allmänna tullsänkningen nått 50-procentsnivån, dock i alla händelser åtminstone till den 1 januari 1964. Kungl. Maj:t godkände beslutet den 17 november 1961.

I Lissabon beslöts att inleda en undersökning om konsekvenserna av ett

beslut att vägra områdesbehandling i tullhänseende för varor, som åtnjuter tullrestitution i något EFTA-land. Undersökningen skall färdigställas före utgången av år 1964. Vidare förelåg enighet om att de regler, som skall gälla i fråga om tullrestitution efter den 1 januari 1967, skall fastställas före utgången av år 1965.

För att erhålla områdesbehandling i tullhänseende skall enligt konventionen en vara uppfylla vissa kriterier. Konventionens regler i detta hänseende, de s. k. *ursprungsreglerna*, har för vissa varor erhållit begränsad giltighetstid. Avsikten var nämligen att verkningarna närmare skulle utredas innan reglerna slutgiltigt fastställdes. Giltighetstiden har sedermera vid skilda tillfällen förlängts. Vid Lissabonmötet uttalade sig ministrarna för att dessa tidsbegränsade ursprungsregler skulle permanentas.

Ministrarna enades om de procedurregler som skall gälla vid beslut i rådet i frågorna om tullrestitution och de tidsbegränsade ursprungsreglerna.

Enligt artikel 10 i EFTA-konventionen äger medlemsstaterna icke införa eller skärpa *kvantitativa restriktioner* vid import från andra medlemsstater. Existerande restriktioner skall avvecklas så snart som möjligt och senast till den 1 januari 1970. Vid avvecklingen utgår man från s. k. baskontingenter, varmed i princip förstås de kontingenter som under år 1959 gällde vid import av viss vara från andra medlemsstater. En gång årligen skall globalkontingenterna ökas med minst 20 procent av sin storlek föregående år. Medlemsstaterna äger låta de fastställda globalkontingenterna bli tillgängliga även för utomstående länder. Rådet skall från tid till annan företa översyn av bestämmelserna och överväga de framsteg medlemsstaterna gjort. Jordbruksvaror och fiskprodukter omfattas i princip icke av dessa bestämmelser.

Under den tid konventionen varit tillämplig har globalkontingenterna ökats minst i den takt bestämmelserna föreskriver. Ett stort antal kontingenter har helt eller delvis avvecklats.

I Lissabon bestämdes att de kvantitativa importrestriktionerna skall vara helt avskaffade senast den 31 december 1966 eller samtidigt med genomförandet av den slutliga tullavvecklingen. En fortsatt årlig ökning av kontingenterna med 20 procent bedömdes emellertid i vissa fall icke vara tillräcklig för att nå full liberalisering vid denna tidpunkt. Rådet uppdrog därför åt det arbetsutskott, som har att undersöka de årligen anmälda kontingenterna, att tillse att en jämn och tillräcklig avveckling av de kvantitativa restriktionerna genomförs. Arbetsutskottet har vid sammanträden i juni och juli 1963 funnit, att avvecklingstakten måste ökas för att restriktionerna skall kunna avskaffas inom den nu fastställda tiden.

Vid FINEFTA-mötet i Helsingfors beviljades Finland anstånd ett år med att avskaffa de kvantitativa restriktionerna. Dessa skall för Finlands del således vara avskaffade senast den 31 december 1967. Frågan skall emel-

lertid omprövas längre fram, då det skall undersökas om inte samma slutdag som för EFTA-staterna, d. v. s. den 31 december 1966, kan godtas även för Finland.

Vid utarbetandet av konkurrensreglerna för frihandelsområdet ansågs det nödvändigt att särskilt beakta den *offentliga sektorn*. Bestämmelser härom återfinns i artikel 14 i EFTA-konventionen. Dessa avser att förebygga, att ekonomisk verksamhet som bedrivs av myndighet eller annat offentligt organ handläggs så att otillbörliga handelspolitiska fördelar uppstår för vederbörande medlemsstat eller så att fördelar, som andra medlemsstater har anledning att förvänta sig, uteblir.

Enligt konventionen skall offentliga företag fram till den 31 december 1969 gradvis avveckla åtgärder som bereder inhemsk produktion ett skydd, vilket om det skapats genom tullar, kvantitativa restriktioner eller statliga stödåtgärder skulle vara oförenligt med konventionen. Vidare skall diskriminering i handeln undanröjas med hänsyn till nationalitet, varjämte medlemsländerna förbundit sig att icke vidtaga nya åtgärder av det slag varom här är fråga. Det må i detta sammanhang erinras om att bland andra Sverige förbehållit sig rätten att — så länge rådet ej bestämmer annorlunda — bibehålla vissa bestämmelser i fråga om alkoholhaltiga drycker.

Vid Lissabonmötet beslöts att i konsekvens med beslutet om ändring av slutdagen för tullavvecklingen och de kvantitativa restriktionerna förkorta övergångstiden för offentliga företag till den 31 december 1966. Beslutet biträdades av Finland vid FINEFTA-mötet i Helsingfors.

EFTA-konventionens artikel 15 innehåller bestämmelser som har till syfte hindra att *konkurrensbegränsande affärsmetoder* motverkar de fördelar, som förväntas i anledning av undanröjandet av tullar och kvantitativa restriktioner i handeln mellan medlemsstaterna. Det åligger rådet att före utgången av år 1964 överväga om ytterligare eller ändrade bestämmelser erfordras för att komma tillrätta med konkurrensbegränsningar av angivet slag. I Lissabon beslöts att för studiet av hithörande frågor tillsätta en särskild expertgrupp.

Artikel 16 i EFTA-konventionen innehåller regler om *etableringsrätten* inom frihandelsområdet, d. v. s. rätten för fysiska och juridiska personer i en medlemsstat att etablera och driva ekonomiska företag i annan medlemsstat. Innehörden kan i princip sägas vara att personer från annan medlemsstat skall ha lika gynnsam behandling i etableringshänseende som personer i det egna landet. Etableringsrätten är begränsad till verksamhet avseende produktion av eller handel med varor, som har områdesursprung. Rådet skall före utgången av år 1964 överväga, om ytterligare eller ändrade bestämmelser erfordras för att förverkliga den åsyftade etableringsrätten. Även för studiet av hithörande frågor beslöt ministerrarna i Lissabon att tillsätta en särskild arbetsgrupp.

Vid den avveckling av handelshindren som förutses i EFTA-konventio-

nen kan i vissa fall allvarliga *svårigheter* uppstå inom särskilda sektorer av medlemsstaternas produktion med återverkningar på sysselsättningen. I sådana fall kan undantag medges enligt artikel 20. Bestämmelserna i denna artikel kan återopas, då det i en medlemsstat uppstår en påtaglig ökning av arbetslösheten inom en särskild sektor av industrien eller inom ett särskilt geografiskt område till följd av en betydande minskning i den inhemska efterfrågan på en i medlemsstaten producerad vara och då denna minskning i efterfrågan beror på ökad import från andra medlemsstater till följd av den successiva avvecklingen av tullar och kvantitativa restriktioner. I ett sådant läge kan medlemsstat genom kvantitativa restriktioner begränsa ifrågavarande import. Det åligger rådet att före övergångstidens slut d. v. s. före utgången av år 1969 överväga om behov av undantagsbestämmelser på detta område föreligger även därefter.

Det har uppdragits åt permanenta rådet att undersöka dels huruvida gällande bestämmelser på ifrågavarande område behöver ändras för att bli bättre ägnade för behandling av hithörande problem och dels vilka åtgärder som kunde vara behövliga för att möta dessa svårigheter sedan tullarna helt avvecklats. Härvid skall särskilt beaktas de svårigheter som kan uppkomma under tiden mellan den nu beslutade slutliga tullavtrappningen, den 31 december 1966, och den i artikel 20 angivna slutdagen, den 1 januari 1970. I anslutning härtill skall övervägas, om sistnämnda dag, med hänsyn till den reviderade tidtabellen, skall kvarstå oförändrad i nu ifrågavarande hänseende. Undersökningen skall påbörjas senast den 1 juli 1965 och vara avslutad före den 1 januari 1966.

Vid ministerrådsmötet i Lissabon påtalades även den disparitet, som råder mellan medlemsländerna i fråga om *ekonomisk utveckling*. Enighet förelåg om att ägna ökad uppmärksamhet åt detta för EFTA-samarbetet helt nya problem.

I detta syfte har upprättats en särskild kommitté för ekonomisk utveckling. I kommittén skall samtliga medlemsländer vara representerade. Den skall sammankallas av rådet och dess uppgift är att behandla sådana frågor om ekonomisk utveckling i medlemsländerna, som rådet överlämnar till kommittén, däri inräknat frågor som har anknytning till handelshindrens undanröjande. Kommittén skall vidare söka utarbeta förslag till lämpliga åtgärder ägnade att stärka samarbetet mellan länderna i finansiella, tekniska och liknande frågor. Senast den 1 juli 1964 skall kommittén lämna en redogörelse för medlemsländernas förslag om multilaterala eller bilaterala åtgärder på ifrågavarande område samt för kommitténs rekommendationer i anledning av desamma.

Därjämte har Storbritannien förklarat sig berett att i den mån så icke redan skett öppna kapitalmarknaden i London för övriga medlemsstater. Från schweizisk sida uppgavs att särskilda lättnader redan beviljats övriga medlemsstater i fråga om tillgång på kapital på den schweiziska marknaden.

Under framhållande av att Sverige normalt icke är ett kapitalexporterande land förklarade man sig från svensk sida villig att i den mån kapitalmarknaden det tillåter underlätta för andra medlemsstater att få tillgång till den svenska marknaden.

På svenskt initiativ har aktualiserats två frågor på *skatteområdet*. Den ena avser möjligheten att multilateralt träffa en överenskommelse om undvikande av dubbelbeskattning med hänsynstagande till det arbete i frågan som för närvarande pågår inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Den andra åsyftar ett studium av beskattningens inverkan i vissa hänseenden på konkurrensförhållandena inom Västeuropa med beaktande av de åtgärder som vidtagits inom EEC för harmonisering av vissa skatter.

Slutligen må nämnas att EFTA-rådet därjämte ägnat arbetsformerna inom rådgivande kommittén särskild uppmärksamhet. Även frågan om ökad information om frihandelsområdet och dess verksamhet har varit föremål för diskussion.

Departementschefen

Inom EFTA föreligger nu liksom tidigare enighet om att huvudsyftet med dess verksamhet måste vara att förbereda och underlätta en framtida övergång till en integrerad europeisk stormarknad. Detta syfte kan bäst främjas av att EFTA-samarbetet aktiveras. Med anledning härav har EFTA:s ministerråd vid sammanträden i Lissabon i maj och i Stockholm i september 1963 beslutat att i olika hänseenden fördjupa och bredda EFTA:s verksamhet för att härigenom bereda medlemsländerna tillfälle att effektivare utnyttja de fördelar som frihandelssammanslutningen erbjuder.

Tullarna mellan EFTA-länderna hade redan i oktober 1962 avvecklats till hälften, eller mer än två år tidigare än vad EFTA-konventionen ursprungligen förutsåg. Vid Lissabonmötet enades man om en ny tidtabell för reduktionen av de kvarstående inbördes industritullarna. Denna leder till fullständig tullfrihet mellan medlemsstaterna på industrivaror den 31 december 1966 eller tre år tidigare än vad som tidigare avtalats. Enligt denna tidtabell skall tullarna sänkas med 10 procent den 31 december vart och ett av åren 1963, 1964 och 1965 samt med 20 procent den 31 december 1966. De kvarvarande kvantitativa importrestriktionerna skall likaledes vara avskaffade sistnämnda dag.

I anslutning till beslutet i tullsänkingsfrågan förbehöll sig emellertid Österrike att underställa EFTA-rådet eventuellt uppkommande frågeställningar i samband med de förhandlingar Österrike kan komma att inleda med EEC. EFTA-rådet förklarade sig komma att välvilligt pröva sådana framställningar. Vidare medgav EFTA-rådet att den accelererade tullavveck-

lingen kunde komma att skapa svårigheter för ett antal särskilt känsliga norska industrivaror. Med hänvisning till EFTA-konventionens regler om svårigheter inom särskilda sektorer har sedermera också beslutats att på vissa villkor medge en långsammare tullavveckling för dessa varor. Även Portugal medgavs undantag för ett fåtal varuslag.

I jordbruksfrågan har enighet uppnåtts om vissa ändringar av konventionens gränsdragning mellan industrivaror och jordbruksvaror. Således har från den s. k. jordbrukslistan (konventionens bilaga D) strukits ett antal varor. Dessa blir därigenom likställda med industrivaror och skall underkastas konventionens allmänna regler om tullavveckling. De varor om vilka det här är fråga återfinns i förteckning som torde få fogas till protokollet i detta ärende. I övrigt har träffats ett antal bilaterala överenskommelser, som på jordbruksområdet ger Danmark vissa förmåner. Förhandlingar om liknande överenskommelser med Portugal pågår. Sverige har ingått ett sådant avtal med Danmark. Beträffande detta avtal torde få hänvisas till den proposition i ämnet (prop. 1963: 178), som på föredragning av statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet redan avlåtits till riksdagen.

Beträffande handeln med fiskprodukter ställdes vid Lissabonmötet från svensk sida i utsikt en sänkning av prisregleringsavgiften för fisk från fem till tre procent. Därjämte förklarade man sig beredd att minska importavgiften för vissa slag av färska fiskfiléer. Kungl. Maj:t har sedermera fattat beslut i enlighet härmed. Vidare utlovades att undersöka möjligheterna att avskaffa tullen på spillånga. I detta hänseende torde få hänvisas till den proposition till riksdagen rörande godkännande av vissa ändringar i tulltaxan, m. m., som på hemställan av statsrådet och chefen för finansdepartementet tidigare denna dag beslutats om (prop. 1963: 187).

På norsk begäran har därjämte under ministermötet i Stockholm beslutats att från EFTA-konventionens s. k. fisklista (Bilaga E till konventionen) avföra valkött, vilken vara därigenom blir föremål för ordinär tullavtrappning.

I övrigt har fattats en rad beslut i syfte att ytterligare utveckla samarbetet inom frihandelsområdet. Utöver vad som nyss nämnts i avseende på jordbruksfrågan har sålunda enighet nåtts om proceduren för en årlig översyn av handeln med jordbruksprodukter. I detta sammanhang tillsattes en särskild jordbrukskommitté för att assistera rådet. Det har också uppdragits åt rådet att studera problem som sammanhänger med att i vissa industrivaror ingår jordbrukskomponenter för vilka föreligger betydande differenser mellan världsmarknadspriser och inhemska priser.

Vidare skall inledas en undersökning om konsekvenserna av ett beslut att avskaffa tullrestitution i samhandeln inom frihandelsområdet. Dessutom förelåg enighet om att EFTA-konventionens tidsbegränsade ursprungsregler skall permanentas. I fråga om de regler som gäller för offentliga företag

att successivt avveckla åtgärder som bereder inhemsk produktion ett skydd har i konsekvens med ändringarna för tullavvecklingen och de kvantitativa restriktionerna övergångstiden förkortats till den 31 december 1966.

För att studera frågor som sammanhänger med konventionens bestämmelser om konkurrensbegränsningar inom näringslivet och etableringsrätten inom frihandelsområdet har tillsatts särskilda arbetsgrupper. Även frågor som är förbundna med reglerna om svårigheter inom särskilda sektorer skall göras till föremål för undersökningar. Rådet har instruerats att se över gällande bestämmelser i detta avseende.

En fråga som tilldragit sig EFTA-rådets intresse är den ekonomiska utvecklingen inom de skilda medlemsstaterna. Det råder enighet om att denna bör ägnas ökad uppmärksamhet inom ramen för EFTA-samarbetet.

EFTA-rådet har därför beslutat tillsätta en särskild kommitté för ekonomisk utveckling i vilken kommitté samtliga medlemsstater skall vara representerade. Kommittén skall undersöka de frågor om ekonomisk utveckling som rådet förelägger den och därefter avgiva rekommendationer i varje särskilt fall. Den skall utarbeta förslag till åtgärder ägnade att stärka samarbetet mellan medlemsstaterna i bl. a. finansiella och tekniska frågor.

I detta sammanhang må nämnas att Storbritannien förklarat sig berett att öppna kapitalmarknaden i London för övriga medlemsstater. I Schweiz har EFTA-staterna redan tidigare medgivits särskilda lättnader i detta hänseende. Från svensk sida har framhållits att Sverige normalt icke är ett kapitalexporterande land. Man har emellertid förklarat sig villig att i den mån den svenska kapitalmarknaden det tillåter underlätta för övriga medlemsstater att få tillgång till densamma.

Slutligen må nämnas att svenska förslag på skatteområdet ägnats uppmärksamhet och intresse, och att undersökningar skall inledas i dessa hänseenden.

Vid FINEFTA-rådets sammanträde i Helsingfors i september 1963 behandlades frågan om tillämpningen av de inom EFTA fattade besluten gentemot Finland. Därvid överenskomms att EFTA-staternas nya tidtabell för tullavvecklingen skall gälla även gentemot Finland, medan Finland fått tillstånd till en delvis långsammare takt i tullavvecklingen. Nästa finska tullsänkning till 40 procent av bastullarna skall således äga rum först den 1 maj 1964. Dessutom äger Finland rätt att under år 1967 tillämpa tullar mot EFTA-länderna motsvarande 10 procent av bastullarna. Beträffande de varor för vilka Finland i associationsavtalet medgivits en något långsammare tullavvecklingstakt kvarstår slutdagen — den 31 december 1969. Vissa ändringar som innebär ett tidigareläggande i tidtabellens olika etapper har dock beslutats. Nästa tullsänkning till 60 procent av bastullarna skall även för dessa varor ske den 1 maj 1964. För de kvantitativa restriktionerna blir slutdagen för Finlands del den 31 december 1967, men omprövning skall ske längre fram för att undersöka om icke samma slutdag som för EFTA-länderna, d. v. s. den 31 december 1966, kan genomföras.

Verkningarna av den hittillsvarande avvecklingen av handelshinder inom EFTA torde i det stora hela kunna bedömas ha varit gynnsamma för medlemsstaterna. En betydande ökning av samhandeln inom frihandelsområdet har ägt rum mellan åren 1960 och 1962. Att detta inte enbart berott på de allmänna konjunkturförhållandena framgår av det förhållandet att den samtida ökningen av frihandelsområdets totala handel varit avsevärt mindre. Under nämnda tidsperiod steg sålunda samhandeln mellan EFTALänderna med 16 procent, medan EFTA-områdets totala handel endast ökade med hälften så mycket. För Sveriges del ökade EFTA-handeln med 19 procent medan ökningen i den totala utrikeshandeln stannade vid 11 procent.

Det allmänna intrycket är också att några väsentliga störningar icke inträffat inom medlemsstaternas näringsliv till följd av den hittillsvarande tullavvecklingen. För Sverige synes tullsänkningarna hittills ej ha medfört några större olägenheter för vare sig produktion eller arbetsmarknad. För näringslivets del har de hittills genomförda tullsänkningarna bidragit till en anpassning av produktionen som stärkt konkurrensförmågan på den internationella marknaden. En snabbare avveckling av tullar och andra handelshinder torde ytterligare påskynda denna utveckling.

EFTA utgör numera ett av de viktigaste handelsområdena i världen. Av den totala världshandeln representerar EFTA 15,4 procent. Trots att antalet innevånare i EFTA endast är c:a 90 milj. ligger dess handel med omvärlden i nivå med USA:s utrikeshandel och understiger endast obetydligt EEC:s. Det är därför av vitalt intresse för EFTA-staterna att i möjligaste mån rase-
ra återstående handelshinder. Ett framtida genomförande av en hela Europa omfattande integrerad marknad underlättas av att EFTA-staterna kunnat enas om ett tullavvecklingsprogram som håller jämna steg med utvecklingen på detta område inom EEC. Genom att detta program omfattar hela den återstående tullavvecklingen har företrädare för industri och handel också givits större möjlighet att i lugn och ro planera sina åtgärder inför övergången till en fullständig frihandelsmarknad. Men verksamheten inom EFTA bör ej begränsas till att omfatta endast avveckling av tullar och raserande av andra handelshinder. Flera skäl talar för att även den ekonomiska politiken i övrigt tas upp till behandling inom EFTA. Vissa steg i denna riktning har redan tagits, exempelvis genom beslutet att bilda en ekonomisk utvecklingskommitté inom vilken man avser att diskutera samarbetsåtgärder i syfte att underlätta en väl avvägd ekonomisk expansion inom alla EFTALänder. Även rådgivande kommitténs samlade erfarenheter och kunskaper kan otvivelaktigt komma att bli av stort värde för genomförandet av denna uppgift.

Jag vill även uttala min tillfredsställelse över att det varit möjligt för Finland att i huvudsak ansluta sig till de åtgärder om vilka man enats inom EFTA. Detta har icke varit möjligt utan betydande ansträngningar från finsk sida.

Föreliggande beslut om en snabbare tullavveckling samt om ett överförande av vissa jordbruks- och fiskprodukter till den grupp varor som är underkastad tullavtrappningen har fått formen av ändringar i EFTA-konventionen samt i FINEFTA-överenskommelsen. För Sveriges del har besluten biträtts med förbehåll för riksdagens godkännande. Ett godkännande av ändringarna bör därför nu inhämtas.

Genomförandet av besluten om tullavveckling innebär för Sveriges del att en sänkning av tullarna skall verkställas i den takt som angivits i det föregående. Något särskilt beslut av riksdagen torde icke erfordras i anledning härav utan erforderliga föreskrifter kan — därest riksdagen godkänner de överenskomna ändringarna i konventionen och i överenskommelsen — utfärdas med stöd av det bemyndigande som lämnats Kungl. Maj:t vid 1960 års riksdag. Motsvarande gäller även i fråga om de införselavgifter som uttas för varor, vilka faller inom jordbruks- och fiskeregleringens områden, men som enligt EFTA-konventionen och FINEFTA-överenskommelsen behandlas som industrivaror.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att godkänna de ändringar i konventionen angående upprättandet av Europeiska frihandelssammanslutningen samt i överenskommelsen angående bildandet av en association mellan medlemsstaterna i Europeiska frihandelssammanslutningen och Republiken Finland vilka förut angivits.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställer förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

L. Frändén

Bilaga

**Förteckning över varor som avförts från EFTA-konventionens
jordbrukslista**

- ur 05.04 Korvskinn av svin, med ett importvärde cif överstigande £ 10 per cwt (50,8 kg) eller motvärdet i annan valuta ävensom ätbara tarmar, blåsor och magar (hela eller sönderdelade) av får och svin, andra än korvskinn
- ur 07.01 Vitlök, färsk eller kyld
- ur 07.04 Vitlök, torkad, även sönderdelad i stycken eller krossad eller pulveriserad men icke på annat sätt beredd
- ur 08.03 Fikon, färska
- ur 08.05 Mandel och kastanjer, färska eller torkade, även skalade
- ur 15.07 Oljor för tekniskt bruk, råa, renade eller raffinerade, medelst kemikalier utvunna ur återstoder av oliver
- ur 20.02 Oliver, beredda eller konserverade på annat sätt än genom inläggning i ättika eller ättiksyra
- ur 20.06 Nötter enligt nr 08.01, nötter och liknande frukter enligt nr 08.05 samt jordnötter, beredda eller konserverade på annat sätt, med eller utan tillsats av socker eller alkohol.